

Sygn. akt VU 358/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant st. sekr. sądowy Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku B. Ł.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania B. Ł.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 13 stycznia 2017r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonej B. Ł. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia (...) 2017 roku.

Sygn. akt VU 358/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 stycznia 2017 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawczym B. Ł. prawa do świadczenia przedemerytalnego wskazując, że nie spełnia ona wszystkich warunków zawartych w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2013 roku, poz.170 ze zm.) tj. nie udokumentowała 30 lat stażu pracy.

W odwołaniu od tej decyzji, złożonym dnia 25 stycznia 2017 roku, wnioskodawczym podniosła, iż jej wniosek o świadczenie przedemerytalne został rozpatrzony w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 2 wskazanej wyżej ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku, podczas, gdy spełnia ona wszystkie kryteria do otrzymania świadczenia przedemerytalnego z w art. 2 ust 1 pkt 1 oraz ust. 3 wyżej cytowanej ustawy.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko, powielając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, a nadto przywołując treść art. 63² § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1964 roku Kodeks Pracy (tekst jedn. Dz.U z 2016 r, poz 1666) wskazał, że z dniem śmierci pracodawcy umowy o pracę z pracownikami wygasają, z zastrzeżeniem § 3 . Takie wygaśnięcie stosunku pracy jest traktowane przez ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy(Dz.U z 2016 r, poz 645 z późn. zm), jako ustanie z przyczyn dotyczących zakładu pracy (art.2 ust. 1 pkt 29 lit c), co nie jest równoznaczne z likwidacją pracodawcy.

Na rozprawie w dniu 30 listopada 2017 roku strony podtrzymały swoje stanowiska. Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

wnioskodawczy ni B. Ł., urodzona (...), złożyła w dniu 3 stycznia 2017 roku wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego (dowód: wniosek k. 1-6 w aktach przedemerytalnych). B. Ł. ma wykształcenie średnic, bez zawodu (dowód: zeznania B. Ł. k.15 oraz nagranie k. 16 od 00:40 do 05:04 w aktach sprawy).

Łączny staż pracy wnioskodawczym, na dzień zgłoszenia wniosku wynosi 25 lat, 6 miesięcy i 7 dni (dowód: decyzja ZUS z dnia 13 stycznia 2017 roku k.31, kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych k3. świadectwo pracy k.5, k. 7,k. 9,zaświadczenie k. i I,

kserokopia książeczki ubezpieczeniowej k. 13, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 15,17- w aktach rentowych plik / świadectwo pracy k. 6, k. 7,k. 8, zaświadczenie z PUP k. 9, k. 10, poświadczenie do celów świadczeń emerytalno-rentowych k.2I,k.23, k.25,k.29,k. 30 akt rentowych plik 11).

Od dnia 7 maja 2015 roku do dnia 29 lutego 2016 roku B. Ł. pracowała w Przedsiębiorstwie Usług (...)'- Z. W. (1) N. Stara w R.. W. pracowała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika biurowego. W dniu 29 lutego 2016 roku stosunek pracy wnioskodawczym ustał w wyniku likwidacji zakładu pracy wskutek śmierci pracodawcy W związku ze śmiercią pracodawcy Z. W. (2) nastąpiła likwidacja zakładu pracy, nikt nie przejął po zmarłym Przedsiębiorstwa i nic kontynuował prowadzenia działalności, działalność została wyrejestrowana z ewidencji.

W wydanym wnioskodawczym świadectwie pracy, jako przyczynę ustania stosunku pracy, wskazano wygaśnięcie stosunku pracy z powodu śmierci pracodawcy art.63² § 1 Kodeksu Pracy (dowód: zeznania B. Ł. k,15 oraz nagranie k. 16 od 00:40 do 05:04 u' aktach sprawy świadectwo pracy z dnia 29 lutego 2016 roku k.8 . poświadczenie do celów świadczeń emerytalno-rentowych k.23 i verte akt rentowych plik 11).

Od dnia 22 czerwca 2016 roku wnioskodawczym jest zarejestrowana w (...) w P., i w okresie od 22 czerwca 2016 roku do 31 grudnia 2016 roku pobierała zasiłek dla bezrobotnych. Wnioskodawczym nadal jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna, a w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (dowód: zaświadczenie z

dnia 2 stycznia 2017 roku k. 9 akt ZUS plik 11.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone dokumenty te znajdujące się w aktach niniejszej sprawy, a także w aktach ZUS oraz na podstawie zeznań złożonych przez odwołującą. Sąd uznał za w pełni wiarygodne i przydatne dla potrzeb niniejszego postępowania dokumenty zgromadzone w aktach sprawy oraz w aktach organu rentowego. Przedmiotowe dokumenty zostały bowiem sporządzone przez osoby do tego powołane w ramach przysługujących im kompetencji oraz w przewidzianej prawem formie. Ponadto ich treść i forma nie były kwestionowane przez żadną ze stron procesu, a zatem i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu. Podstawą dokonanych ustaleń faktycznych Sąd uczynił również znajdujące się w aktach kserokopie dokumentów, albowiem zawarte w nich informacje nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, eo pozwoliło na potraktowanie tychże kserokopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej. Za wiarygodne uznał Sąd zeznania odwołującej, albowiem były logicznie spójne, przekonujące, znajdowały potwierdzenie i uzupełnienie w zgromadzonych dokumentach.

Sąd Okręgowy ocenił i zważył, co następuje:

odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2013r., poz. 170 z późn. zm.) świadczenie przedemerytalne przysługuje osobom określonym w art. 2 ust. 1 pkt 1 - 6.

Zgodnie z treścią w/w art.2 Prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji

zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, 1292, 1321, 1428 i 15431, zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia”, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1778), zwanej dalej „ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych”, i za ten okres opłacała składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4a) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 60 dni od dnia ustania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1952), lub zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. z 2016 r. poz. 162 i 972 oraz z 2017 r. poz. 1428), pobieranych nieprzerwanie przez okres co najmniej 365 dni, jeżeli utrata prawa do nich była spowodowana śmiercią osoby, nad którą opieka była sprawowana, i do dnia, w którym ustało prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

2. Za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 i 1386), zwanej dalej „ustawą o emeryturach i rentach z FUS”.

3. Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie tego, czy organ rentowy zasadnie odmówił B. L. prawa do świadczenia przedemerytalnego, z uwagi na (akt, iż rozwiązanie stosunku pracy nie nastąpiło z przyczyn ekonomicznych.

Wnioskodawczym domaga się przyznania świadczenia przedemerytalnego, jako należąca do kręgu osób opisanych w art.2 ustę 1 pkt 1 oraz ust. 3 wyżej cytowanej ustawy.

W będącej przedmiotem osądu sprawie spełnienie przez wnioskodawczynię warunków wymienionych w art. 2 ust 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych było bezsporne. Wnioskodawczym nadal jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna, przez okres ponad 6 miesięcy pobierała zasiłek dla bezrobotnych i w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, a wniosek o świadczenie przedemerytalne złożyła w terminie 30 dni od wystawienia zaświadczenia przez PUP.

Wnioskodawczyni ukończyła 56 lat i legitymuje się wymaganym 20-letnim okresem uprawniającym do emerytury, a ostatnie zatrudnienie było dłuższe niż 6 miesięcy.

Dokonując oceny prawidłowości wydanej przez organ rentowy decyzji wskazać należy, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych błędnie zinterpretował kwestię rozwiązania stosunku pracy, która w przypadku wnioskodawczyni, była wynikiem likwidacji miejsca i zakładu pracy na skutek śmierci pracodawcy - Z. W. (2). Jak wynika z wystawionego wnioskodawczyni świadectwa pracy stosunek pracy B. Ł. wygasł na podstawie art.63 § 1 kodeksu pracy. Podstawą likwidacji przez pracodawcę stanowiska pracy, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j.: Dz. IJ.2013, poz. 170) w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia (...) powinny być względy natury ekonomicznej, organizacyjnej, produkcyjnej albo technologicznej. Semantyka tych czterech wyrażen nie jest w bezwzględny sposób podyktowana przez definicje legalne, a zajęcie jednej z tych przyczyn bada każdorazowo organ rentowy działając w konkretnej sprawie i decydując - w zależności od wyniku własnych wniosków - o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczenia przedemerytalnego (vide wyrok SA w Gdańsku z 13.02.2013 r., III AUa 1384/12). Rozwiązanie stosunku pracy można jednak rozumieć szeroko, czyli również jako jego wygaśnięcie z powodu śmierci pracodawcy. Nie ma zatem żadnych podstaw, aby przyjąć, że ustawodawca w art. 2 ust. 1 pkt 6 w/w ustawy miałby pominąć sytuacje ustania stosunku pracy na skutek jego wygaśnięcia, z uwagi na śmierć pracodawcy, powodującą faktyczną likwidację zakładu pracy (w sensie podmiotowym). Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 czerwca 2017 roku w sprawie sygn. akt IUk 282/16. w której wskazał, iż w aspekcie przyczyny ustania stosunku pracy, jako warunku świadczenia przedemerytalnego, pracownik, którego stosunek pracy wygasł z powodu śmierci pracodawcy, nie powinien być w gorszej sytuacji niż pracownik, którego stosunek pracy został rozwiązany przez pracodawcę z powodu jego likwidacji (legalis).

Sąd Okręgowy ustalił, że z chwilą śmierci pracodawcy-Z. W. (2), dalsza działalność Przedsiębiorstwa Usług (...) - Z. W. (1) (...)w R. nie była kontynuowana, została wyrejestrowana z ewidencji i nie nastąpiło przejęcie pracowników przez

następców. Przy likwidacji pracodawcy nie zatrudnia się dalej pracowników i nie stosuje się ochrony zatrudnienia, czyli wygaśnięcie stosunku pracy z powodu śmierci pracodawcy, który łączy się z zaprzestaniem działalności, ma podobny skutek jak przy likwidacji pracodawcy z art. 41⁽¹⁾ KP. Różnica polega na tym, że osoba fizyczna (pracodawca) nie składa oświadczenia woli o rozwiązaniu stosunku pracy, choć po przejęciu w trybie art. 23⁽¹⁾ KP mogą to zrobić następcy prawni w niekrótkim czasie po śmierci spadkodawcy, właśnie ze względu na decyzje o likwidacji pracodawcy. Reasumując - brak oświadczenia pracodawcy osoby fizycznej o rozwiązaniu stosunku pracy z powodu śmierci nie wyklucza stosowania art. 2 ust 1 pkt 6 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Decyduje bowiem ustanie stosunku pracy, a nie przypadek wygaśnięcia umowy o pracę zastrzeżony do sytuacji z art. 63⁽²⁾ § 1 KP. Śmierć pracodawcy - osoby fizycznej, jest zdarzeniem wywołującym skutki prawne, w tym w prawie pracy, bo

porządkuje stosunki pracy. Często też prowadzi do faktycznej likwidacji zakładu pracy i ta właśnie sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Przeprowadzone postępowanie wykazało, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, a nie z przyczyn leżących po stronie skarżącej.

Skoro B. Ł. spełnienia warunki wynikających z art. 2 ust 1 pkt 1 oraz ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych to nabycie przez nią prawa do świadczenia przedemerytalnego jest całkowicie zasadne.

? Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie powołanych w uzasadnieniu przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 26 sierpnia 2014 r., w ten sposób, że przyznał odwołującej prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 4 stycznia 2017 roku, tj. od dnia następnego po dniu złożenia wniosku o świadczenie (art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych).

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.